

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 2390/96

בג"ץ 360/97

בג"ץ 1947/97

בפני :

כבוד הנשיאה ד' ביניש
כבוד המשנה לנשיאה א' ריבלין
כבוד השופטת א' פרוקצ'יה
כבוד השופט א' גרוניס
כבוד השופטת מ' נאור
כבוד השופט ס' גובראן
כבוד השופטת א' חיות

העותרים בבג"ץ 2390/96 :

1. יהודית קרסיק
2. מרים איצקוביץ
3. אמה מריוט
4. אהרן חטר ישי

העותרים בבג"ץ 360/97 :

1. מיכאל סמואל
2. ורדינה סימון

העותרים בבג"ץ 1947/97 :

1. שמואל רוטמן
2. אראל מלכה
3. גורן פנינה

נ ג ד

המשיבות בבג"ץ 2390/96 :

1. מדינת ישראל, מינהל מקרקעי ישראל
2. עיריית חדרה
3. הוועדה המקומית לתכנון ולבניה חדרה
4. הוועדה לבניה למגורים ולתעשיה מחוז חיפה

המשיבים בבג"ץ 360/97 :

1. מדינת ישראל
2. הוועדה לבניה למגורים ולתעשיה, מחוז חיפה
3. שר האוצר
4. משרד הבינוי והשיכון

המשיבים בבג"ץ 1947/97 :

1. הוועדה לבניה למגורים ולתעשיה, מחוז חיפה
2. שר האוצר
3. משרד הבינוי והשיכון

עתירות למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה: י"ט בסיון התשס"ז (05.06.2007)

בשם העותרים בבג"ץ 2390/96 : עו"ד צבי הר נבו

בשם העותרים בבג"ץ 360/97 : עו"ד אלון סמואל; עו"ד גבי מויאל;
עו"ד אורלי דוד-פיטרס

בשם העותרים בבג"ץ 1947/97 : עו"ד יעקב לסרי

בשם המשיבים 1 ו-4 בבג"ץ
2390/96, בשם המשיבים בבג"ץ : עו"ד אסנת מנדל
360/97 ובבג"ץ 1947/97 :

פסק-דין

הנשיאה ד' ביניש:

1. ביום 13.2.01 ניתנה החלטה של בית משפט זה בעתירות שלפנינו (ראו בג"ץ 2390/96 קרטיק נ' מדינת ישראל, מינהל מקרקעי ישראל, פ"ד נה(2) 625 (2001) (להלן: עניין קרטיק)). הייתה זו החלטה שביטאה השקפה חדשה ביחס לאיזון הנדרש בין הפקעת מקרקעין לצרכי ציבור לבין כיבוד זכות הקניין של הפרט. באותה החלטה נקבעה ההלכה לפיה אם המטרה הציבורית אשר שימשה בסיס להפקעת מקרקעין לפי פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי ציבור), 1943 (להלן: פקודת הקרקעות) חדלה להתקיים, ההפקעה מתבטלת וככלל (בכפוף לחריגים שונים) יש להחזיר את המקרקעין לבעלים שממנו הופקעו, ולחלופין במקרים מתאימים לשלם את ערכה עקב מיצוי מטרת ההפקעה. הלכה זו (להלן: הלכת קרטיק) נקבעה כהלכה עקרונית. העקרון שנקבע בהלכה זו בדבר ביטול ההפקעה, כאשר התמצתה המטרה הציבורית שעמדה בבסיסה, מבוסס על המעמד החוקתי שקיבלה זכות הקניין הפרטי במשפטנו לאחר חקיקת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. עקרון זה הוא בעל חשיבות רבה, שכן יש בו כדי להביא לצמצום הפגיעה בזכות הקניין של בעלי המקרקעין שהופקעו בנסיבות בהן התמצתה מטרת ההפקעה. בנוסף, מגביל העקרון הנזכר את אפשרויות השימוש הלגיטימיות במקרקעין העומדות בפני הרשות הציבורית, ועל ידי כך "מאלץ" אותו עקרון את הרשות הציבורית להתחשב בכך שהמקרקעין שבידיה – אף אם עברו לבעלותה המלאה

— מקורם בהפקעה מאדם זה או אחר שנפגעה זכות הקניין שלו. הלכת קרטיק מהווה, אפוא, ציון דרך חשוב במשפט הישראלי והיא נותנת ביטוי מובהק לשינוי המהותי שהתרחש בדיני ההפקעות במשפטנו בעקבות חקיקת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. זאת, כחלק מהשינוי הרחב יותר בנקודת האיזון בין זכויות הפרט לבין אינטרס הכלל, שהתרחש בעקבות חקיקתם של שני חוקי היסוד בנוגע לזכויות האדם בשנת 1992.

2. על אף חשיבותו הרבה של העקרון שנקבע בהלכת קרטיק סוגיות שונות הנוגעות ליישומו בפועל של עקרון זה טרם הוכרעו. הסוגיה המרכזית שטרם הוכרעה במסגרת העתירות שלפנינו היא שאלת התחולה בזמן של הלכת קרטיק. היינו, האם להלכה תהיה תחולה פרוספקטיבית, כך שהיא תחול רק לגבי הפקעות עתידיות ומקרים עתידיים שבהם תפוג המטרה הציבורית שביסוד ההפקעה; או שמא תהיה להלכה תחולה רטרואספקטיבית, כך שהיא תחול גם על הפקעות שהתרחשו בעבר וגם אם המטרה הציבורית שביסוד ההפקעה פגה בעבר; אם אכן תחול ההלכה רטרואספקטיבית מתעוררת השאלה ביחס למועד ההפקעה בעבר והמועד בו הסתיים הצורך הציבורי. בהחלטה שניתנה בעתירות שלפנינו ביום 13.2.01 התייחס השופט מ' חשין (כתוארו דאז) לסוגיית התחולה בזמן של הלכת קרטיק בזו הלשון:

“אשר לענייננו-שלנו, קמה ומתייצבת מאליה שאלה הדוחקת בנו לפיתרון. על-פי הדוקטרינה החדשה, אפשר קנו העותרים עילה להשבת הקרקע להחזקתם או לקבלת פיצויים תחתיה. ואולם זכות זו, אם קמה לעותרים זכות, לידתה הייתה קודם קובענו הלכה שקבענו בהחלטתנו זו. ומכאן השאלה: מה יהא המועד לתחילתם ולתחולתם של ההסדרים החדשים שקבענו. האם תחולתה של ההלכה תהא תחולה פרוספקטיבית בלבד, קרא: ההסדרים החדשים יתפשו רק בהפקעה שתתרחש בעתיד או בקרקע שהופקעה, אמנם, בעבר אך המטרה הציבורית תפוג ביום מן הימים בעתיד? או שמא נאמר, המועד הנכון לתחולת ההלכה יהא רטרואספקטיבי - יצפה פני-עבר ויחול לעבר - לאמור: הסדרים החדשים יחולו גם על הפקעה שהייתה בעבר וגם אם הצורך הציבורי פג בעבר? ואפשר ימצאו מי שיאמרו כי הסדרים החדשים יחולו אמנם אך לעתיד-לבוא, אך באורח חריג יתפשו בעניינם של העותרים... שאלת המועד הנכון לתחולת הסדרים החדשים כורכת שיקולים משיקולים שונים וחשובים; ביניהם: אינטרס ההסתמכות של הרשות המפקיעה - בעת ההפקעה או בעת שינוי או ויתור על הצורך הציבורי; שאלות-תקציב והתדיינויות הנדרשות מאליהן מקביעתה של תחולה רטרואספקטיבית; וכנגדן שיקול אינטרס הבעלים שקרקעותיהם הופקעו בעבר ועוד” (ראו עניין קרטיק, בעמ' 693-694).

משלא הוצגו מלכתחילה טיעוני הצדדים בעתירות שלפנינו באשר לשאלת התחולה בזמן, נדרשו הם על-פי החלטת המותב מיום 13.2.01 להשלים את טיעוניהם בשאלת המועד הנכון לתחולת הסדרים החדשים בדרך-כלל; ובהנחה שהם עשויים לחול גם למפרע – בשאלת החלתם על ההפקעות נשוא העתירות שלפנינו (ראו עניין קרטיק, בעמ' 694). בנוסף לשאלת תחולתה בזמן של ההלכה החדשה לא הוכרעו במסגרת ההחלטה שבה נקבעה הלכת קרטיק שאלות חשובות נוספות, שאף להן חשיבות ניכרת בכל הנוגע ליישומה בפועל של ההלכה החדשה. לחלק מאותן שאלות התייחס השופט מ' חשין במסגרת החלטת המותב מיום 24.7.02, שניתנה לאחר שהוגשו טיעוניהם המשלימים של הצדדים בשאלת תחולתה בזמן של הלכת קרטיק. כך למשל, טרם הוכרעה השאלה האם העקרון שנקבע בהלכת קרטיק יחול גם כאשר הרשות הציבורית שינתה את ייעוד הקרקע המופקעת ממטרה ציבורית אחת למטרה ציבורית אחרת. בנוסף לא נקבע כיצד, אם בכלל, משפיע מתן פיצוי לבעל המקרקעין המופקעים במועד ההפקעה על זכותו להשבת המקרקעין כאשר פגה המטרה הציבורית שביסוד ההפקעה. שאלות נוספות שנותרו פתוחות בנוגע ליישום הלכת קרטיק הן האם זכותו של בעל המקרקעין להשבת המקרקעין שהופקעו "מתיישנת" כעבור מספר שנים זה או אחר ממועד ההפקעה, וכן מה היחס בין העקרון הכללי שנקבע בהלכת קרטיק לבין הסדרי ההפקעה הספציפיים המצויים בדברי חקיקה שונים.

3. השאלות שלא הוכרעו בנוגע ליישום העקרון הכללי שנקבע בהחלטה בעניין קרטיק, כפי שפורטו לעיל, הן שאלות מורכבות ומטיבן יש להן השלכות רחבות היקף הן על אופן פעולתן של הרשויות השונות בעלות הסמכות להפקיע מקרקעין, הן על זכויותיהם של בעלי המקרקעין שמקרקעיהם הופקעו והן על הציבור הרחב. נוכח מהותן של סוגיות אלה והשלכותיהן רחבות ההיקף סבר בית המשפט במותב המקורי שקבע את ההלכה החדשה כי מן הראוי שהסדרתן של אותן סוגיות תיעשה באופן מקיף וממצה בחקיקת הכנסת, שמבחינה מוסדית מתאימה יותר מבית משפט זה לקבוע הסדר נורמטיבי מקיף, כדוגמת זה הנדרש בסוגיית הפקעתם של מקרקעין וזכויות הקניין של בעלי הרכוש המופקע. לפיכך קרא בית משפט זה לכנסת לפעול להסדרה חקיקתית של הנושא. כך ציין בהקשר זה השופט מ' חשין, על דעת ההרכב כולו:

"משהכרענו בדין הדוקטרינה, רואים אנו מחובתנו להפנות קריאה למחוקק כי יעשה - ובמהרה - להסדרת נושא הפקעתם של מקרקעין בחוק מקיף ומסודר. פקודת ההפקעות דהאידינא נחקקה בתקופת המנדט - בשנת 1943 - ובקרב תחגוג ששים שנים להיוולדה. עתה, עם בואה של דוקטרינת-הזיקה, אין ספק בדעתנו כי תצוצנה מפה-ומשם שאלות לא-מעט - על חלקן עמדנו בדברינו

למעלה - ושאלות אלו, למיצער עיקריהן, ראוי שתמצאנה פתרון בחוק חרות. באותה משיכה ראוי שהמחוקק ייתן דעתו להוראות ההפקעה שבחוק התיכנון, וישקול אפשרות להאחדת הדין. המלאכה מרובה ועת לעשות" (ראו עניין קרטיק, בעמ' 694).

4. בעקבות ההחלטה שניתנה ביום 13.2.01 בעניין קרטיק, מונתה על ידי שר האוצר ועדה בינמשרדית לשינוי פקודת הקרקעות. ועדה זו נועדה לבחון את השינויים החקיקתיים הנדרשים בנושא הפקעת מקרקעין על רקע הפסיקה בנושא. דו"ח הוועדה הוגש ביום 31.10.04 ועל יסוד המלצותיה הוכנה מטעם הממשלה הצעת החוק לתיקון פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי ציבור) (מס' 3), התשס"ו-2006. הצעת חוק זו פורסמה ברשומות ביום 5.6.06 ואושרה בקריאה ראשונה בכנסת ביום 19.12.06. מאז נדונה הצעת החוק בפני ועדת הכספים של הכנסת, שקיימה לגביה מספר דיונים, שבאחד מהם הופיעו והשמיעו את טענותיהם באי-כוחם של חלק מן העותרים שלפנינו. במקביל להתקדמות הליך החקיקה החליט בית משפט זה, בהחלטה שניתנה ביום 14.7.05 על ידי מותב בראשות הנשיא (בדימ') א' ברק, שלא להכריע לעת עתה בשאלת היקף התחולה של ההלכה העקרונית שנקבעה בעניין קרטיק ולאפשר לכנסת לשקול את העניין ולמצות את הליך החקיקה. ביום 10.5.06 נערך דיון תזכורת בעתירות בפני הנשיא (בדימ') א' ברק, שבעקבותיו ניתנה ביום 4.6.06 החלטה של הנשיא (בדימ') א' ברק, בה הוא קרא למשיבים לעשות ככל שהם יכולים לזירוז הליך החקיקה. אף-על-פי כן, ומשלא נסתיים הליך החקיקה, נערך בפנינו ביום 5.6.07 דיון בעתירות, שבו עדכנה המדינה את בית המשפט בדבר התקדמות הליך החקיקה. בהחלטה שניתנה בעקבות הדיון נדרשה המדינה להגיש הודעת עדכון נוספת עד ליום 30.10.07, כאשר ההנחה הייתה שעד לאותו מועד תושלם החקיקה. עם זאת, מאז הדיון שנערך בפנינו בחודש יוני 2007 טרם הושלם הליך החקיקה והצעת החוק עדיין תלויה ועומדת בפני ועדת הכספים של הכנסת. ביום 31.10.08 הגישה המדינה הודעה מעדכנת נוספת ממנה עולה כי נוכח הבחירות הקרובות לכנסת הליך החקיקה אינו צפוי, ככל הנראה, להתקדם בתקופת כהונתה של הכנסת הנוכחית, ואילו בכנסת הבאה יהיה צורך להחיל על הצעת החוק לתיקון פקודת הקרקעות דין רציפות, כדי שניתן יהיה להמשיך ולדון בה. תחזית זו התגשמה עם פיזור הכנסת השבע-עשרה, ואין ספק כי הליך החקיקה אינו עומד בפני סיום, אף כי ראוי שמלאכת החקיקה תימשך ושייעשה כן בהקדם.

5. בד בבד עם ההתפתחויות המתוארות לעיל הגישו הצדדים את טיעוניהם בשאלת הוצאות המשפט בעתירות שלפנינו. העותרים בבג"ץ 360/97 הגישו בקשה לפסיקת הוצאות בשיעור של 75,000 ש"ח ושכר טרחת עורכי דין בשיעור של

1,440,000 ש"ח בתוספת מע"מ, וזאת נוכח היקף העבודה שנדרש, לטענתם, במשך תקופת ניהול ההליכים המשפטיים. העותרים בבג"ץ 2390/06 הגישו אף הם בקשה לפסיקת הוצאות ובה ביקשו לפסוק הוצאות ההולמות את היקפו יוצא הדופן של התיק. העותרים בבג"ץ 1947/97 מבקשים כי ייפסקו הוצאות ושכר טרחה לאור הימשכות ההליך, הישיבות שנערכו בו וההכרעה העקרונית שנתקבלה בו.

המדינה הודיעה תחילה (לפני הגשת בקשת העותרים בבג"ץ 360/97 לפסיקת הוצאות) כי היא משאירה את שאלת פסיקת ההוצאות לשיקול דעת בית המשפט. עם זאת, בהודעה נוספת שהגישה המדינה היא ציינה כי שיעור ההוצאות שמבקשים העותרים בבג"ץ 360/97 הוא גבוה בצורה בלתי סבירה לחלוטין וביקשה כי אם יחויבו המשיבים בהוצאות יהיו אלה הוצאות נמוכות. בהקשר זה טוענת המדינה כי הימשכות הליכי החקיקה אינה פגם המצדיק הטלת הוצאות על המשיבים.

6. לאחר שבחנו את טענות הצדדים בשאלת היקף תחולתה בזמן של הלכת קרטיק, ובפרט בכל הנוגע לעותרים שלפנינו, ובהתחשב בהתפתחויות שחלו מאז ניתנה החלטת בית משפט זה בעניין קרטיק, הגענו לכלל מסקנה כי גם כיום אין מקום להכריע בשאלת תחולת הלכת קרטיק במסגרת העתירות הנוכחיות. שאלת היקף תחולתה של הדוקטרינה שנקבעה בהחלטה בעניין קרטיק, כמו גם השאלות הכרוכות באופן יישום הדוקטרינה הלכה למעשה, הינן שאלות מורכבות ביותר ובעלות השלכות ציבוריות וכספיות רחבות היקף. ככלל, אין בנסיבות אלה כשלעצמן כדי להצדיק הימנעות מהכרעה שיפוטית של בית משפט זה באותן סוגיות; וזאת, בין היתר, על רקע פסיקתו של בית משפט זה בשאלת תחולתן בזמן של ההלכות הנקבעות על ידו (ראו רע"א 8925/04 סולל בניין ותשתיות בע"מ נ' עזבון המנוח אחמד עבד אלחמיד ז"ל (טרם פורסם, 27.2.06)). אולם, כיוון שהכנסת החלה לפעול להסדרה חקיקתית של הסוגיות השונות הנוגעות להפקעתם של מקרקעין, בהתאם לקריאתו של בית משפט זה בהחלטה בעניין קרטיק, ומשניצבת בפני הכנסת הצעת חוק קונקרטיית מטעם הממשלה, הכוללת רפורמה מקיפה בפקודת הקרקעות שנוגעת ישירות לסוגיות שנותרו להכרעה בעתירות שלפנינו, דומה כי הכיבוד ההדדי בין הרשויות מחייב לתת לרשות המחוקקת הזדמנות למצות את הליך החקיקה; אף אם הליך זה לא הושלם במהלך תקופת כהונתה של הכנסת הנוכחית (השוו דנ"א 5161/03 א.ש.ת. ניהול פרויקטים וכוח אדם בע"מ נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 1.9.05), פסקה 13 לפסק הדין). ודוק: אילו הממשלה והכנסת היו מתעלמות מקריאתו של בית משפט זה בהחלטה עניין קרטיק ולא היו פועלות כלל להסדרה מקיפה של נושא הפקעת המקרקעין, לא היינו רואים מנוס ולא היינו מהססים מלהכריע בשאלות המתעוררות בנוגע ליישום הדוקטרינה שנקבעה בעניין קרטיק על אף מורכבותן (השוו,

למשל, לעניין אימוצה של דוקטרינה פסיקתית לפסילת ראיות שהושגו שלא כדין, לאחר שהצעות חוק שונות שהועלו בנושא זה לא בשלו לכדי חקיקה, ע"פ 5121/98 יששכרוב נ' התובע הצבאי הראשי (טרם פורסם, 4.5.06), פסקה 13 לפסק הדין). אולם, משעה שעומדת על הפרק הצעת חוק מטעם הממשלה הכוללת הסדר נורמטיבי מקיף לתיקון פקודת הקרקעות, בהתאם לקריאתו של בית משפט זה בהחלטה בעניין קרטיק (הצעה שעברה, כזכור, בקריאה ראשונה), מן הראוי להמתין להשלמת הליך החקיקה. בשולי הדברים יצוין, כי נוכח העובדה שבהתאם להחלטת בית משפט זה בעניין קרטיק השאלה המרכזית שנותרה להכרעה היא שאלת תחולתה בזמן של הדוקטרינה שנקבעה, איננו רואים להכריע עתה בטענותיהם הפרטניות של העותרים בבג"ץ 360/97 בכל הנוגע להפלייתם לעומת בעלי מקרקעין אחרים שמקרקעיהם הופקעו.

7. בנסיבות שנוצרו הגענו למסקנה כי אין להותיר את העתירות שלפנינו תלויות ועומדות. נוכח חשיבותה וחדשנותה של הדוקטרינה העקרונית בנוגע לזכויותיו של בעל מקרקעין שמקרקעיו הופקעו, כפי שנקבעה בעניין קרטיק, ובהתחשב בשאלות הכרוכות ביישומה בפועל של הדוקטרינה ובהיקפן של השאלות הטעונות הכרעה, אנו סבורים כי מן הראוי להמתין למוצא פיו של המחוקק בכל אותן סוגיות הנמצאות כעת על שולחנו. ככל שיעמדו לעותרים זכויות כלשהן לאחר השלמת הליך החקיקה, הרי אלה שמורות להם, והם יוכלו לשוב ולבסס טענותיהם על אותה חקיקה. אין ספק כי תוצאה זו אינה קלה מבחינת העותרים בשלוש העתירות שלפנינו, שהמתינו שנים רבות להכרעה בעתירותיהם ושהביאו באמצעות הגשת העתירות לשינוי מהותי בהשקפה השלטת בדיני הפקעת המקרקעין במשפטנו. עם זאת, בסופו של יום ודווקא נוכח חלוף הזמן מאז הגשת העתירות מחד גיסא והתקדמות ההליך החקיקתי, גם אם באיטיות, מאידך גיסא איננו רואים מנוס מהתוצאה אליה הגענו. בהקשר זה התחשבנו גם במשאלה שהביעו העותרים למתן פסק דין סופי בעתירותיהם, ולחלופין למצער בשאלת ההוצאות ושכר טרחת עורכי הדין. למען הסר ספק, יובהר כי בתוצאה אליה הגענו אין כדי לנקוט עמדה באשר לתוכן ההסדר החקיקתי שנקבע בהצעת החוק שתלויה ועומדת כיום לתיקון פקודת הקרקעות, או באשר לחוקתיותן של הוראות כאלה ואחרות המופיעות בתיקון המוצע. עוד יצוין, כי אנו מודעים לכך שישנם הליכים משפטיים נוספים, שבעלי הדין בהם ממתנים להכרעה בעתירות שלפנינו. כמובן, שבמסגרת החלטתנו זו אין מקום לכך שנכריע בגורלם של אותם הליכים. אולם, ככל שהדוקטרינה שנקבעה בעניין קרטיק רלוונטית לאותם הליכים, נראה שככלל – ובכפוף לנסיבות הקונקרטיות בכל הליך והליך – יתכן שיהיה עלינו להימנע מהכרעה שיפוטית לעניין יישום הלכת קרטיק גם באותם הליכים כל עוד הליך החקיקה בכנסת תלוי ועומד; תוך שמירת זכויות הצדדים באותם הליכים, ככל שאלה יעמדו להם לאחר השלמת הליך

החקיקה. לסיום, נוסיף ונציין כי גם נוכח מורכבות ההכרעות הממתינות למחוקק עדיין ניתן לקבוע כי ההליכים מתמשכים באופן יוצא דופן מאז הוגשה הצעת החוק, ובוודאי מאז ניתנה החלטתנו העקרונית. אנו מצפים מהכנסת הבאה לפעול בהקדם להשלמת הליך החקיקה, שכן אי-הבהירות המתמשכת טעונה הכרעה במועד סביר ומוקדם ככל הניתן.

8. שאלה נוספת הניצבת בפנינו עתה נוגעת לשיעור שכר טרחת עורכי הדין והוצאות המשפט שייפסקו במסגרת העתירות שלפנינו. אנו סבורים כי נוכח התמשכות ההליכים ובהתחשב בתרומתן הרבה של העתירות שלפנינו לפיתוח דיני ההפקעות במשפטנו, כמו גם העובדה שעמדתם המשפטית העקרונית של העותרים באשר למגבלות המוטלות על הרשות בנוגע לשימוש במקרקעין שהופקעו על ידה נתקבלה, מן הראוי כי המדינה תישא בשכר טרחה בשיעור יוצא-דופן לטובת העותרים, אך לא בסכומים הנכבדים שנתבקשו על ידם ואינם מקובלים בבית משפט זה.

סיכומי של דבר, דין העתירות בכל הנוגע לתוצאה האופרטיבית המבוקשת להימחק. עם זאת, אנו מורים בזאת כי המדינה תישא בשכר טרחת עורך דין בשיעור של 150,000 ש"ח לטובת העותרים בכל אחת משלוש העתירות שלפנינו. כמו כן זכאים העותרים לתשלום מהמדינה בגין הוצאות המשפט בהן נשאו. הוצאות המשפט יישומו על ידי רשם בית משפט זה.

ה נ ש י א ה

המשנה לנשיאה א' ריבלין:

אני מסכים.

המשנה לנשיאה

השופטת א' פרוקצ'יה:

אני מסכימה.

ש ו פ ט ת

השופט א' גרוניס:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופטת מ' נאור:

אני מסכימה.

ש ו פ ט ת

השופט ס' ג'ובראן:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופטת א' חיות:

אני מסכימה.

ש ו פ ט ת

הוחלט כאמור בפסק-דינה של כב' הנשיאה ד' ביניש.

ניתן היום, ט"ו בשבט התשס"ט (09.02.2009).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

המשנה לנשיאה

ה נ ש י א ה

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת